

MY HOME IN HELSINGØR:

**This is "the end of the world"
between "the Kingdom of Heaven"
and "the Kingdom of Earth" :-)**

En sand lokal skandale ved Verdens Ende

Vi har modtaget følgende spørgsmål til Lokalhistorisk Spørgekasse: Engang var der et kontor under kommunen, der arrangerede ture for pensionister. Der var een ansat af kommunen, mens alle andre medarbejdere var frivillige. Det var til meget stor glæde for mange mennesker, og fire gange om året udkom et program, der også indeholdt legender fra Helsingørs historie. Turkontoret blev lukket, da det var en tyngende omkostning for kommunen, men det findes nu på Hamlet, og kontorlønner udredes ved hjælp af kontingent fra brugerne.

En af legenderne fortæller om datteren af Kronborgs godsforvalter (så vidt jeg husker), der løb hjemmefra sammen med en staldknægt. Stor ståhej. Denne legende handler bl.a. om det område, jeg bor i, og jeg ville være glad for at få den genopfrisket. Mon I kunne grave legenden frem og genfortælle den. ???

E.W. Jørgensen, Hellebo Park

SVAR: Ja, det kan vi da bestemte, for en god historie tåler jo at blive fortalt flere gange. Handlingen foregår ved Verdens ende, og det er såmænd ganske lokalt, da stedet findes på de jorder, der i sin tid hørte til det nok så bekendte Marienlyst Slot, kommunens absolutte

kulturperle, kun overgået af Kronborg.

De to fornemme bygningsværker hænger da historisk også sammen på flere måder, idet Marienlysts forgængerhed Lundehave og blev opført for Frederik den Anden, da han ønskede en sommerbolig - eller måske snarere et overdådigt lysthus - herude på kystskrænten, da Kronborgs udenværker ikke gav plads til sligt bygningsværk til kongelig fornøjelse og adspredelse. Kongen døde i øvrigt uden at se sit lysthus færdigt, men hans søn, Christian den Fjerde, havde til gengæld stor fornøjelse af stedet.

Nå, men historien om Marienlyst er lang og forkortes derfor helt ned til det ultrakorte ved blot at nævne, at jordtillig-

gendet til Marienlyst, der var afgrænset af nuværende Gl. Hellebækvej mod vest, Øresund mod øst og byens overdrevsjorder mod nord (LO-skolens/Konventums areal i dag), i slutningen af 1700-årene blev omlagt til et romantisk, landskabeligt haveanlæg efter engelsk forbillede. Den nordligste del af haven blev inddelt i et jorderige og i et himmerige. Jorderiget var der, hvor Feriebyen i 1958 blev anlagt, og himmeriget var der hvor Birkebo og Hellebo Park er opført.

Det er kløften mellem de to riger, der kaldes Verdens Ende, og her var i den romantiske haves tid en eremithytte på sydskrænten og en gravhøj prydet af en stenstøbe på toppen af nordskrænten. Om graven

og eremithytten fortælles denne historie: En sømand forliste, men reddede sig i land på kysten.

Han byggede sig en bolig ved Verdens Ende og levede som eremit, altså en eneboer, resten af sit liv. Da han døde, begravde man ham på toppen af kløften lige overfor hans eremithytte, og man byggede en gravhøj over ham og rejste ham en mindesten. Den blev siden til den første Hamlets Grav. Det fortælles i en anden beretning, at eneboeren var en helsingørsk købmand, hvis hele familie døde af pest, hvorover manden blev så tungsindig, at han valgte at henleve resten af sit liv herude i ensomheden.

Hvad angår »datteren af Kronborgs godsforvalter«, som

læseren skriver, er der noget om det. Forklaringen på navnet Verdens Ende skal nemlig efter sagnet være følgende: En løjtnant var forelsket i en datter af kommandanten på Kronborg og svor, at han ville bortføre hende til Verdens ende. Parret flygtede sammen, men de blev indhentet ved førnævnte kløft, som derefter i folkemunde aldrig hed andet end Verdens Ende. Navnet brugtes af helsingoranerne helt op til engang i 1960'erne, men nu er al den slags desværre glemt i takt med indbyggernes manglende forankring i lokalsamfundet.

Museumsinspektør
Lars Bjørn Madsen
Helsingør Kommunes
Museer